

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NABOCNINA:

- Združene države:
 \$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
 Kanada in dežele izven Združenih držav:
 \$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
 Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

- United States:
 \$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
 Canada and Foreign Countries:
 \$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
 Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 115 Thursday, June 11, 1970

Kakšno je življenje v Tel Avivu?

Kairo in Tel Aviv je le težko primerjati, naj si obe mesti ogledujemo s katerekoli strani. Kairo ima na primer petino vsega egiptovskega prebivalstva, njegov vpliv se čuti v vsem Egiptu. Kairo je v pogledu števila prebivalstva dvakrat večji od cele izraelske države, kako naj primerjamo taka mesta? Tel Aviv je glavno mesto male države, naj jo vzamemo s katerekoli strani. Zato se življenje v Tel Avivu nekako utopi v izraelsko. Med obema je le mala razlika. Tako se Tel Aviv kot Izrael razlikujeta od Kaira in Egipta v vseh ozirih.

Tel Aviv ni središče Izraela, je njegovo ogledalo. Izraelsko življenje se ustvarja v vsej državi, v Tel Avivu se le zgosti v pregledno sliko. Kdor hoče spoznati Izrael, mu ni treba hoditi po deželi, osnovne ideje najde v Tel Avivu.

Predvsem se čuti v Tel Avivu samozavest, ki izvira iz stalnega zmagovanja nad arabskim nasprotnikom. Ta samozavest najde svojo oporo v izraelski mladini, ki prevladuje povsod, ne samo v prosveti, ampak tudi v upravi, na ulici, v družabnem življenju. Izraelska mladina se zaveda, da zna zmagovati. Zaveda se pa tudi, da ima pred seboj nasprotnika, ki se v odločilnih postavkah meri z njim le v odstotkih, ne pa v številkah. Ta važna stvarnost je postala prava mora za starejši izraelski rod, ki se zmeraj bolj sprašuje, kako se bo to vse skupaj končalo. Ta rod se spominja, kako hudi so bili boji z Britanci, kaj vse je moral prestati pod nacizmom, kako nevarne so združene sile Arabcev in komunistov. Na izraelski strani je med tem le nekaj političnih zaveznikov, pa nobenega ideološkega, rasnega, narodnega, verskega itd. Kar je Judov po svetu, gledajo na izraelsko državo z raznih vidikov, ki jih pa v Izraelu ne kritizirajo prehudo, ker vedo, da jim taki judovski tokovi lahko tudi koristijo, ako nastopi primerna stvarnost.

Tako premišljevanje prevladuje med starim rodом, ni pa do sedaj rodilo pesimizma in obupanosti. Stari rod še zmeraj išče odgovor na gornje vprašanje. Čisto drugače reagira nanj izraelska mladina. Ve, kaj o njem misli starejši rod, pa pri tem dela svoje lastne zaključke.

Mladi Izraelci so veliki patriotje, toda njihov nacionalizem ni na splošno pretiran. Smatrajo, da je treba hoditi na fronto kot pri nas na vojaške vaje. Vedo pa, da na fronti čaka tudi smrt. Ker ne morejo najti nobenega odgovora na vprašanje, kaj bo z Izraelom, se radi vtaplajo v radosti mladostnega življenja, kot ga nudi sedanja izraelska stvarnost. Tiberijsko jezero je na primer postalo za Izrael narodno letovišče. Tam se zbira vse, kar si želi oddihati. Tja naravno prihajajo tudi vojaški obvezniki, ki služijo na frontah, ki so pa oddaljene od jezera le nekaj milj. Tako je že kar prišlo v navado, da pridejo oficirji in vojak ob vsaki priliki na oddih na jezero, par ur pred nastopom službe, pa odrinejo na svojih avtomobilih na fronte do prihodnjega odmora. Kdor ima družino kje drugje, postopa podobno, saj so razdalje od raznih front in domov normalno zelo majhne.

Tel Aviv je seveda posebno priljubljena točka za odmor, zlasti za vojake brez družinskih vezi. Iz Tel Aviva na fronte ni tako daleč. Največ obrambnih točk se da doseči v par urah avtomobilske vožnje. Zato je življenje na ulicah v Tel Avivu zmeraj živahno, vendar pa tam ne srečamo pretiranega optimizma s kairskih promenad. Vojne dogodke ima seveda vsakdo zmeraj pred očmi. To se kaže le enkrat na uro, ko radio oddaja novice s front. Takrat utihne kot na povelje tudi ulica. Ko pa je oddaja končana, v hipu zopet vse oživi.

Kdor bi mislil, da je izraelski narod že dobil svojo narodno podobo, se moti. Narod šele nastaja, seveda ga vojni dogodki hitro varijo. O tem je prepričana tudi mladina. S pravo judovsko zagritostjo se posvečuje svojim študijam. Noben narod nima tako visokega odstotka vojakov in študentov, vsi pa mislijo ostati v Izraelu. Znamenje, da verujejo v izraelsko bodočnost.

Ni pa vse zlato, kar se sveti. Med mladino je dosti takih, ki sicer resno študirajo, obenem pa niso sigurni, ali bodo preživeli vojne čase. Teh se polšača želja po razigranem življenju, ki mnoge zapelje tudi do strasti, do uživanja mamil, posebno hašiša. Seveda se oblast trudi, da bi vse to preprečila, toda uspeha pa ni zmeraj. Tako se za veselimi videzom kipečega življenja v kavarnah, na ulicah, skriva tudi marsikaj, kar spravlja v skrb izraelsko vladjo in starejši rod. Na vse to malo pazijo turisti, ki jih je v Izraelu od leta do leta več. Kdo bi mogel misliti, da je že 20-30 milj od jezera Tiberija ali od kavarne v Tel Avivu prava fronta, ki terja zmeraj bolj pogosto svoje žrtve v človeških življenjih?

Vojni invalidi so poleg mladine najbolj zgovorna zna-

čilnost današnjega izraelskega življenja. Izraelski narod časti svoje vojake in oficirje, še bolj pa spoštuje svoje invalide. Je naravnost neverjetno, kako se zdravniki trudijo, da iz vsakega še tako razmesarjenega invalida napravijo zopet delovnega človeka. Svojih invalidov ne zapirajo v invalidske domove, so veseli, ako jih imajo v svoji sredi. Zato invalidi primeroma lahko prenašajo svojo usodo, ker čutijo, da je ves narod res pripravljen, da bi jim omogočil življenjski obstoj. Ni ga na promenadah Izraelca, ki ne bi vsaj s pogledom povedal, kako hvaležen je invalidom, da so tvegali zanj svoje življenje in svoje zdravje.

Pada tudi v oči življenjska zrelost izraelske mladine. Ne postavlja previsoko svojih ciljev, hoče imeti svobodo in neodvisno domovino in možnost, da z delom zasluži dobro življenje zase in za bodočo družino. Navezanost na starše je še zmeraj velika, privlačnost družinskega življenja je še zmeraj neomajana. Morda je v tem tudi nekaj vzroka, zakaj so izraelski študenti tako mirni in da se na drugi strani zelo malo zanimajo za politiko. So večinoma potomci bivših judovskih revolucionarjev, vidijo v svojih starših in prednikih svetle in temne strani politike.

Tako raste v Tel Avivu in Izraelu nov rod, ki ga ne muči le vprašanje osebne bodočnosti, ampak tudi bodočnost sedanjega vojskovanja. Usoda kuje iz njega žilav rod, ki se ne boji žrtve, kakor hitro spozna, da so njegovi narodni cilji dosegljivi. O tem pa še ni zmeraj in povsod prepričan.

BESEDA IZ NARODA

Napredek slovenske mladine v Stocktonu

STOCKTON, Calif. — Ko prebiram časopise, se kaj rad pomudim pri člankih, nanašajočih se na uspehe šolske mladine. Mnogokrat najdem znan obraz, znano ime, pa še iščem in brskam med vrsticami, kje bi našel domače slovensko ime, uspeh otroka-dijaka slovenskih staršev.

Ponovno sem že omenil, da je naša slovenska skupina skromno majhna v tem mestu, vendar je dovolj naših otrok v šolah, dovolj uspehov v dokončanem šolskem letu, da uporabim priliko in jim v slovenski besedi izrazim priznanje in čestitke.

Vsi, prav vsi ste omembe vredni. Vsak od vas ima svoj cilj, kateri je zvezan z raznimi težavami. Je pa nekaj izrednih, kakršni lahko postanejo v bodoče tudi tisti, katerih danes ni med naštetimi imeni. Preveč bi bilo, da bi vsi v istem letu dobili pohvalo in priznanje. Zato si zapomnite: Drugo leto potrebujem na tem prostoru vaša imena, pa ne pozabite na to mojo opombo!

Kozinova Marija je edino dekletko pri hiši. Letos je dokončala študije na srednji šoli z zaključnim izpitom. Kot nadarjeno in pridno dekle je dobila od poznane in priljubljene tvrdke za nealkoholne pijače "Pepsi Cola" šolsko nagrado \$100.

Pri družini Jožeta Starca stopa v ospredje Marije Starc njihov starejši sin. Imenovan je predsednik študentske šolske organizacije, igralec košarke, vodja različnih športnih panog, funkcionar glasbenega šolskega oddelka in član pevskega zbora. Dramski odsek in kot dopisnik šolskemu listu sta množični dopadek njegovih aktivnosti. Upamo, da mu bo državna šolska nagrada, ki jo je prejel, pripomoček k njegovemu nadaljnjemu študiju in se mu uresniči želja do končnega uspeha — postati advokat.

Na letošnji materinski dan, katerega je mladinski simfonistični orkester v našem mestu proslavil s posebnim koncertom na čast materam, je prejel Tedi Simončič prvo nagrado za igranje in napredek v instrumentu "french horn". Na isti dan vsakega leta prejmeta dva najmlajša s kazanim napredkom denarno nagrado iz spominskega sklada ("Rageth Memorial Scholarship") ček po \$150, kar čaka nagrajenca tudi v letih nadaljnega študija.

Njegov starejši brat Maks ml. ki je dobro poznan slovenskim taboriščnikom iz Italije, je dokončno položil vse izpite za naslov "master degree of music". Nastavljen je bil za šolsko leto 1970-71 kot učitelj na Delta Col-

lege in na Univerzi of the Pacific, kjer bo poučeval poleg ostalih glasbenih ved tudi končno izpraševalno teorijo in harmonizacijo.

Na 1. junija t.l. je nastopil kot prvi Slovenec službeno mesto upravnika (managerja) Stocktonskega visokega simfoničnega orkestra.

Lahko smo ponosni Slovenci v zamejstvu na našo mladino. Kjerkoli stopi slovenska noga, za njenimi stopinjami gre napredek. Upam, da niso to končne besede in bom imel priliko še večkrat pisati o sličnih uspehih naše mladine, katerih imen danes ni navedenih.

Priljubljeni župnik g. Mirko Kozina, stric naše današnje nagrajenke, je na oddihu in praznovanju svojega mašniškega poklica (25-letnice) neke v Avstriji med slovenskimi rojaki in prijatelji. G. župnik, želimo vam da se vrnete čez 25 let na drugo, še pomembnejše praznovanje! Stocktonski Slovenci.

Naš "gorski gospod župnik" dr. Martin Starc gre na vdihavanje domačega zraka tja čez "veliko lužo". Da mu ne bo preveč dolgočasno, ga bosta spremljali njegova gospa sestra Režika Vrančarjeva in njen mož Martin z najmlajšim sinkom Markom. Želimo jim prijetnih dni, odpočitka in zdravega povratka! Maks Simončič

Prav bi bilo

CLEVELAND, O. — Ob letošnjem vseslovenskem romanju v Lemont na dan 5. julija naj bi se spomnili vseh tistih Slovencev, ki so morali pretrpeti v domovini tako težke čase zaslužene domovine po okupatorjih, pa še posebej težav, povzročenih po maloštevilnih narodnih izkoreninjenjih, hlepečih po nadoblasti nad slovenskim narodom. Ti so se dobro zavedali, da bi rednim potom tega nikoli ne dosegli. Tako so začeli bratmorno vojno, ki je prinesla toliko gorja in privedla končno do pomora vrnjene Slovence narodne vojske maja in junija 1945. Mnogo jih je bilo, ki niso nosili uniforme in ne uporabljali orožja, pa so morali iti v pre zgodnji grob samo zato, ker so odklanjali komunistično pojmovanje svobode in niso mogli pristati, da bi iz svojega življenja izbrisali vero v Boga.

Prav bi bilo, če bi se ob tem romanju še posebej spomnili na škofa Gregorija Rožmana, ki je ob teh časih hudo duhovno trpel in bi kot človek klonil pred bogo, pa kot pastir in oče ni smel storiti, dobro se zavedajoč apostolskega naročila: Uči in opominjaj, prilijči ali ne prilijči! Obiščimo njegov grob v Lemontu!

Naša romarska molitev naj

objame tudi vse tiste iz nasprotnih vrst, ki so v dobri veri zavili na stran pota, pa jim ni bil prihranjen grob, bogve kdaj in kje.

Nič posebnih slovesnosti in zunanega hrupa. Vsi skupaj in vsak sam zase naj se vtopi v tako miselnost in jo predložimo pred prestol Kraljice Slovencev, ki naj ves slovenski narod zbere pred svojim plaščem in ga varuje in mu nakloni mirnejše, svobodne dni.

Vsak, kdor le more, naj se za nedeljo, 5. julija, pridruži skupnemu romanju z busom iz Clevelanda in naj se v ta namen zgleda v enem izmed spodnjih naslovov vsaj do 19. junija. Naj se temu vseslovenskemu romanju pridruži mnogi iz vseh krajev, kjer naši ljudje žive, saj je prometnih sredstev dovolj, pa tudi čas ugoden.

Mrs. Agens Zagar, 3579 E. 81 St., tel. 271-1922; ali Matthew Tekavec, 20531 Goller Ave., tel. 481-3437; ali John Petrič, 451 E. 156 St., tel. 481-3762; ali Janez Ovsenik, 7505 Cornelia Ave., tel. 881-3118. Vožnja z busom in prenočišče stane \$18.50. Odhod iz Clevelanda zgodaj v soboto, 4. julija, in odhod iz Lemonta v nedeljo, 5. julija, popoldan.

Predvideni romar

Društvo Najsv. Imena Jezusovega v župniji Marijinega Vnebovzetja

CLEVELAND, O. — Prihodnjo nedeljo, 14. junija, je zopet nedelja mož in fantov. Zberemo se kot običajno v prostorih pod cerkvijo ob 7.45, da skupno odidem k sv. maši ob osmih. To nedeljo bo prvič nastopil nov odbor, katerega predsednik je Mr. John Buchanan, slovenski podpredsednik pa g. Rudi Knez. Sestanek ta mesec odpade.

FARNO ROMANJE na Chardon Road k Lurški Materi božji v nedeljo, 17. maja, popoldne je bilo lepo obiskano. Vodil ga je naš kaplan č. g. dr. Pavel Krajnik, ki je imel tudi govor. Morda bi bilo prav, da bi se vsako leto v maju vsa župnija zbrala na svojem romanju pri Lurški Mariji in bi se župljanja na tem romanju, še posebej tudi farna skupnost, posvetila in izročila v Njeno varstvo.

VELIK PRAZNIK za našo župnijo je bil 31. maj, ko je daroval svojo prvo sveto mašo naš faran rev. Frank P. Kosem. Vsa župnija se je trudila za čim lepši sprejem g. novomašnika. Vse je bilo lepo pripravljeno. Tudi vreme je bilo naklonjeno. Upam, da bo g. novomašnik in tudi vsak faran še dolgo ohranil ta dan v najlepšem spominu. Gospodu novomašniku se prav iskreno zahvaljujemo za njegov blagoslov, saj menda ni bilo farana in udeležencev, da mu ne bi podelil svoj blagoslov.

Zdravko Novak

Sporočilo upokojencem njuburškega okrožja

MAPLE HTS., O. — Sporočam vsem članom in članicam Kluba slovenskih upokojencev za njuburško okrožje, da bo ta mesec seja kluba tretjo sredo, 17. junija, ob 2. uri popoldne v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

Seja je bila prestavljena radi tega, ker se peljemo 24. junija na izlet v Presque Isle v Pennsylvanijo. Sedaj imamo naročena dva manjša busa, lahko pa se še priglasi do prihodnje seje, ker do takrat še lahko naročimo večje buse, ako bo potrebno. Če imate prijatelje ali sorodnike, ki niso člani, pa bi radi šli z nami, jih tudi še lahko vpisete. Vožnja za nečlane je \$4.50, za člane pa je prosto. Košilo, ki ga bomo imeli tam, pa vsi plačamo sami. Prijavite se pri tajnici Antoniji Stokar, tel. 524-7722.

Cas odhoda busov je ob 8. zjutraj izpred SND na Maple Hts.,

ANGELČKOM

Na deri se zvija dvanajst drobnih teles, na deskah razbeljenih od neusmiljenega sonca. Dvanajst Herodovih žrtev čaka svojega konca, včeraj rojenih, za kratko ljubezen, srečo in upanje...

Crvički rijejo z noski po razbeljenem lesu, prstki lovijo se v zraku, dokler ne omahnejo poleg telesa. Nabrekle ustnice čakajo rose dotika, vode in mleka; prsi, krvi materine, poljuba večera; nekoga, da silno žerjavico sonca pogasi, ugasne baklo, ki vrta po sencih in dolbe oči...

Potem se umirijo. Počasi nabreknejo prstki. Roke so kot male posode. Kot angelčki sključeno čakajo, da jih kdo dvigne, postavi pokonci v barake trpinov — kot soho vso zlato, svetniško. Morda jo zanese kdo še v gozdove, postavi kraj groba, gomile velike, kjer spita ata in mama... Vsi lepi, brez one groze mrličev... Se tisti pljunek krvi na očkah je božji poslanec izbrisal...

Teharje, Teharje... Mesto leseno, vas groze, nova prestolnica zločinov Heroda. Hotelo si igre, hotelo krvi, ki je tekla kot v klavnicah vroča, vsa mlada. Hotelo si angelčkov novih, naših slovenskih. Na tistem razbeljenem vozu, na deri kraj taborišča, kjer žene norele so in se zaganjale v žice, so se rodili naši novi krilatci: Angelčki zlatih las in belega čela. Zdaj stojijo na onih velikih gomilah, čisti in beli in vabijo, vabijo. Molijo in odpuščajo... Zahvaljen Gospod, zanje, zahvaljen!

* * *

Ze prvi dan našega bivanja v Teharju so materam pobrali dojenčke in vse otroke, ki še niso hodili. Položili so jih na veliko dero (voz) in jih izpostavili soncu. Bilo jih je 10 do 15. Nekaj časa so jokali in se zvijali na vročem soncu, potem pa so omahali in utihnili. Na deri se ni več premaknilo. Matero so jokale, da se je tresel zrak, dvigale roke in prosile, naj jim vrnejo otroke, komunisti pa so se smejali in odgovarjali:

"Pokončati se mora vsa domobrantska zalega, tudi otroci..."

Na večer so pred voz vpregli dva konja in vse skupaj odpeljali. Rekli so, da bodo otroke dali v jasi, v resnici pa so vse pobili, kar jih ni že na soncu pomrlo. (Vetrinjska tragedija, st. 102.)

Marijan Jakopič

SND na E. 80 St. in izpred SDD na Prince Ave.

Prijavite se tudi še lahko za potovanje v stari kraj, ki ga organizira Federacija slovenskih upokojencev v Ameriki. Vpišite se pri tajniku vašega kluba. Pozdrav vsem upokojencem in čitateljem lista!

Anton Perušek

Franceu Žitku v spomin

CLEVELAND, O. — France Žitko je umrl! Tako sem neprijetno iznenaden čital v časopisu. Bog Ti daj večni mir pa sveta nebesa! sem dejal, ko sem prebral to novico. Dolgo časa je bolehal in končno je tudi zanj prišla ura, ki čaka nas vse: umrl je.

France Žitko je bil rodом iz Kamnika, župnija Preserje, je sosednja vas Prevalja. Tako sva se poznala od zorne mladosti. Ker je bil France v l. 1919 borec za svobodo slovenske Koroške, se ga na tem mestu posebej spominjam.

France je še pred začetkom prve svetovne vojne služil kot vojak pri 7. lovskem bataljonu, takozvanih jegrih, ter se l. 1914 udeležil bojev na ruski fronti v Galiciji. Njegov mlajši brat Lojč dočim je bil njegov starejši brat Janez, ki je služil cesarja Franca Jožefa kot dragonar, po odpuštu od dragonarjev že v Kanadi, kjer živi poročen z mojo sestro Ančko v Vancouverju. France je bil na gališkem bojišču od Rusov ujet, kjer je prebil v Rusiji nad štiri leta. Po veliki kravi revoluciji v Rusiji, kjer je živel v Voroneški guberniji, kije meji na Don, ozemlje donskih kozakov, je prišel France domov, par tednov za menoj, prav v tistih usodnih dneh, ko so avstrijski Nemci z odločno ofenzivo potisnili neznatne jugoslovanske čete iz Koroške. Vsa Koroška je bila v njihovih rokah.

Vlada si ni mogla pomagati drugače, kot da je poklicala podorožje slovenske fante letnikov 1890, 91, 92, 93 in 94, veterane z ruske, italijanske in še drugih front. Med te je spadal tudi

France Žitko. Komaj je domov prišel in hajdi zopet v vojsko. Ta vladni poziv je naletel na odpor in več bivših bojnikov ni hotel iti; tako, da je morala poseči vmes vojaška oblast in orožniki so potem naganjali te žante in moše k vojakom. Kljub temu se jih je več ognilo tej službi z raznimi izgovori, samo da na Koroško ni bilo treba iti. France Žitko je šel in tako smo šli iz župnije Preserje, v kolikor jaz vem, vsi.

Dne 28. maja 1919 se je pričelo ofenziva, katero je vodil res izkušeni general Krsta Smiljanič, Srb iz Šumadije. Ko smo pod njegovim spretnim vodstvom udarili, so Avstrijci bežali tako, da so bile naše čete — mi smo pričeli prodirati od Slovenjgradca — v nekaj dneh že na Gosposvetskem polju. V naših rokah je bil tudi Celovec.

V teh bojih je bil tudi France Žitko, ki je imel to čast, da je bil kurir generala Smiljančiča. Ko je odslužil ta svoj vojaški rok tudi za Jugoslavijo, se je tudi on odpravil v Ameriko. Zakaj ne? Saj je služil kot vojak cesarja Franca Jožefa, v Jugoslaviji pa kralja Petra I. in regenta Aleksandra v tistih časih, ko so se nekateri otepali vojaške službe za domovino — za slovensko Koroško. Ta je bila kljub sijajnim uspehom ofenzive, ki se je pričela 28. maja 1919, izgubljena s tistim prefriganim glasovanjem leta 1920.

A Ti, France, komaj si prišel iz vojnega ujetništva iz daljne Rusije, si zopet vzel puško kljub temu, da se še dobro odpočil nisi od dolge poti iz Rusije in si častno zaključil svojo vojaško karijero ter se pravočasno umaknil bratarmorni vojni, ki je zadrževala med brati. Usoda Ti je prizanesla, da nisi videl gorja, ki se je zilo na domovino, za katero si se tudi Ti nekoč boril. Počivaj v miru v zemlji ameriški, a vsemogočni Bog naj bo Tvoj plačnik za vse, kar si dobrega storil, posebej za domovino. Z Bogom in na svidenje!

Tvoj sobojevnik
 Jože Grdina

May's sklicuje štiri strani sveta pod eno zastavo

May's pozdravlja številne občudovanja vredne narodnostne skupine Clevelanda s šestimi krasnimi dnevi v počastitev njihove dediščine. Začnši z jutrišnjim dnem bo postalo sedmo nadstropje naše trgovine v mestu pravi topilni kotel za vse štiri strani sveta. Pridite, potopite se v posebne stojnice našega mednarodnega sejma (skupno 21) za prijetno okušanje vaše dediščine, za izbor enega ali več izdelkov umetne narodne obrti... za samo en šiling ali dva. Ko ste že tam: uživajte tudi ob ljubkih melodijah in plesih. ...a ta način Vam hočemo reči, kako srečni smo, da ste si izbrali prav Cleveland kot najboljši kraj v deželi. Naglo! Povejte dalje! Potem se skupno podajte pod eno zastavo na May's rdeče-belo-modre dneve!

Nekatere zabavišne ideje:

Thomas and Cynthia Zgonc, pianists	Monday 12:00	Thursday 6:00	Sts. Constantine & Helen
Thomas and Cynthia Zgonc, pianists	12:30		Philiptohas Society, Greek
Thomas and Cynthia Zgonc, pianists	5:00		Folk singing and dancing
Bill Wingfield, African Folk Drummer	5:30	6:30	The Ukrainian Youth Association, dance group
Cleveland Gaelic Society Dancers	6:00		7:00 Pastalnieki, Latvian folk dances
Polish National Alliance Youth Group	6:30	7:30	Cleveland German Youth Choir
Kitty Band, Daughters of the British Empire	7:00	Friday 12:00	Thomas and Cynthia Zgonc, pianists
Russian Orthodox Male Chorus	7:30	12:30	Thomas and Cynthia Zgonc, pianists
Thomas and Cynthia Zgonc, pianists	Tuesday 12:00	Saturday 12:00	Happy Wanderers Polka Band
Thomas and Cynthia Zgonc, pianists	12:30	12:30	Happy Wanderers Polka Band
Thomas and Cynthia Zgonc, pianists	Wednesday 12:00	1:00	Argentine Society of Cleveland, dance group
Thomas and Cynthia Zgonc, pianists	12:30	1:30	Clevelanders Schuhplattler
Thomas and Cynthia Zgonc, pianists	Thursday 12:00	2:30	Bavarian Folk Dancers
Thomas and Cynthia Zgonc, pianists	12:30	3:30	St. Steven's Choir, Hungarian
		3:30	Margaret Hulmos' Students
		4:00	Buckeye Hungarian Dance Group
			Meena Datt, East Indian Dancer

The May Co

LUIS COLOMA:

MALENKOSTI

Vsa zasopla je prihitela še Leopoldina Pastorjeva. Veliko molitveno knjigo je nosila v roki; opravljala je devetdnevno pri sv. Paskalu in je ravno prišla od svete maše.

Hudovala se je, da Currita ni dala policijskega načelnika vreči na ulico. Prisegala je, da mu bo pred odhodom še povedala par krepkih, kregala se je po hodnikih, kazala med potom uradnikom jezik in je odšla v obednico. Bilo je že poldne, ona pa še tešče, in trlj jo je glad. V palači pa je vsekakor hotela ostati do konca preiskave. Mnogo jih je šlo za njo in padli so nad shrambe Villamelonove, kakor roj požrešnih kobilic na rodovitno polje.

Pa kako so se zavzeli!

Villamelon, umirajoči Villamelon je sedel v kotu obednice, sklonjen nad velikim hrastovim pladnjem. Plašno je gledal na vse strani in je imel pred seboj izdatno posodo redilne čokolade in rumeno opečene kruhke.

Ko ga je bil namreč minil prvi strah in že ni bilo več slišati drugega ko prihajanje in odhajanje radovedne množice, takrat je Villamelon začutil v postelji silen glad. Zastonj je klical služabnike. Razpršili so se bili po palači in niso poslušali njegovih povelj. Odločiti se je moral, da umre od glada, ali pa si sam kaj poišče za pod zobe. In zlezal je iz postelje ter se splazil po raznih hodnikih v kuhinjo iskat vsakdanjega kruha. S tem je bežal v skrajni kot obednice ter začel požirati.

Nepovabljeni gostje so ga splasili, in hitro je bežal nazaj v kuhinjo s čokolado v eni roki in s kruhki v drugi. Z glasnim krotom mu je sledila gosposka gladna truma. Leopoldina ga je ujela za rob suknje ter kričala v znorelem smehu:

"Kam pa, kam, Fernandito? Ne boš smešen, prijatelj! Kdor hoče živeti, mora jesti! Ne boj se nas, prišli smo ti pomagat."

In od nadkuharja pa do dona Joselita — vsa služinčad je morala delati, da je pripravila za lačno gospodo obilen in izdaten lunch.

VII.

Tistega pomenljivega dne se je spoštovani diplomat Butron ravno pripravljaj, da bi si po barval svojo že čisto belo brado. Kar mu prinesejo poročilo od Currite.

Kosmati diplomat je popolnoma izgubil glavo. Poznal je Currito in se je bal, da bo vse pokvarila. V največji naglici je naročil voz in je čisto pozabil na

svojo belo brado, ki jo je doslej skrbno skrival radovednim očem. Hitel je v palačo izgubljene ovce, zakaj mnogo mu je bilo na tem, da jo ohrani Alfonzovi stranki.

Policijski stražniki so ga mirno pustili vstopiti. Gledali so ga s tistim pomilovalnim spoštovanjem, katero voditelji ene stranke vedno vzbujajo v nižjih slojih nasprotnih stranke.

Vest o njegovem prihodu je naredila globok vtisk na vse, ki so bili prišli obiskat Currito. Hiteli so mu naproti, tudi tisti, ki so bili v obednici pri delu. Njegova navzočnost je dala vsemu dogodku veliko važnost in posebno barvo. S tem je računala Currita, ko je tako hitela obvestiti Butrona.

Veliki Robinson je razprostrl roke in vzkliknil s tužnim pomilovanjem:

"Hčerka moja — —!"

In Currita mu je padla v naročje s prav otroško vdanostjo, se je razjokala in je kazala na svoja otroka, ki sta se boječe prijemala njenega krila.

Ginjenost se je lotevala senor, ki so stale v krogu — —. Zapazil pa je Gorito Sardona belo brado Butronovo. Hitro je pošepetal to novico — kaj takega še niso videli pri Butronu — svoji tovarišici Carmen Tagle. Zasmejala se je in je dala novico naprej svoji sosedu in v kratkem je glasen krot uničil tužno-veličastni vtisk vsega prizora.

Butron pa ni opazil ničesar. Resnobno, kakor so zahtevale okoliščine, in z ljubeznivo postrežljivostjo je odvedel Currito v sosedno sobo. Potil se je in strah ga je bilo, da ne bi začela Currita novih spletk, ki bi razdrle njegove diplomatske nakelepe.

Ozrl se je na vse strani, kot bi se bal, da kje ne pridejo odkod policijski stražniki, in je začel s plašnim, tihim glasom:

"Za božji čas, kaj pomeni vse to? Govori, hčerka moja!"

Currita je zdrknila na divan in si pokrila obraz z robcem.

"Izgubljena sem!"

Sploštovani Butron je odprl usta, kakor bi hotel obziniti cel hleb sira.

"Fernandito je osel!" je nadaljevala Currita užaljena.

Butron je nadolgo pokimal, v znamenje, da popolnoma soglaš.

"Goljufal ga je Martinez! Groda sramoto mi je napravil! Strašno! Infamno, Butron, povem Vam, infamno!" Butron se je zavzel.

"Ne govori tako glasno! In umiri se! Zanesi se popolnoma na mene, čuješ, popolnoma..."

In očetovski je stisnil med svojimi kosmatimi rokami njeno nežno ročico.

"Vem to, Butron, dobro vem, zato sem se koj zatekla k Vam," je odgovorila nekoliko mirneje. "Ampak strašno je, strašno... Pomislite: moje imenovanje za dvorno damo je gotova stvar!"

"Gotova stvar?" je zakričal Butron, kakor bi požiral tisti hleb sira, ki ga je prej spravljaj v usta.

"Gotova stvar! Fernandito je pisal ministru in je zahteval zame službo dvorne dame. Pa ne da bi meni kaj rekel o tem! Ni se zmenil prej z menoj, ta človek —! Strašno, strašno! Ali je to soprog? Povem Vam, Butron, ako ne bi bilo zaradi mojih otrok, takoj se ločim!"

In Currita je potočila dve grenki solzici na žrtvenik svojega zakona, ki je bil v taki nevarnosti, da ugasne na njem

ogenj ljubezni, in je nadaljevala tiho:

"Zato sem včeraj v hiši dukese govorila, kar sem mislila, da je resnica: da mi minister samo ponuja službo dvorne dame in da sem ga ogorčena zavrnila. Sodila sem pač, da so vse to samo spletke teh ljudi... Mislite si pa moje iznenadenje! Včeraj mi pride tista žival, tisti Martinez, ta surovež, ta odurnež! Jezen je bil, ker sem odklonila, kričal je kakor obseden, da z vlado ne bom zbijala šal, in mi je grozil s pismom Fernanditovim, katero mi bo — pomislite — pomolil pod nos..."

Jok je zadušil Curriti besedo in šele čez nekaj časa je mogla nadaljevati:

"Kakšna sramota, Butron, kako razžaljenje! Mislila sem, da bom umrla od žalosti. Pa očetu svojih otrok se moram zahvaliti za te žalitve! Sto in sto krat sem mu pravila: tvoja vljudnost do teh ljudi nas bo še uničila, Fernandito!"

"Pa si videla tisto pismo?" je vprašal Butron ves prestrašen.

"Videla? Brala sem ga! Kakšna sramota! Najraje bi bila umrla! Tisti... vol je grozil, da bo pismo objavil v listih, ako ne sprejemem službe. Jokala sem, zahtevala, ga prosila, naj priznane radi mojega dobrega imena, radi mojih otrok... Ponudila sem mu denar. Omeščal se je. Zahteval je pettisotč durov, nato tritisotč. Mešetaril je kakor žid, Butron, kakor žid! Nazadnje sva se pogodila za tritisotč, in včeraj popoldan ob eni je prišel, da mi izroči pismo in prejme denar. Jaz namreč nisem imela denarja; morala bi ga bila šele dobiti pri Villamelonu. Zastavila sem nekaj dragocenosti..."

Butron je začuden poslušal. Požiral je, kakor bi verjel vse te laži, spretno pomešane z delno resnico. Roke je sklenil in zaklical:

"To je grdo!"

"Še veliko več, Butron! To je infamno!" je nadaljevala Currita živahno. "Ob eni mi je izročil pismo, danes ob desetih pa pride naenkrat policija, preiskovat moje papirje... Kako zvito si jo je izmislil, ta hudobnež! Z denarjem oditi, pismo mi pa ugrabiti!"

(Dalje prihodnjič)

Nova levica

v Washingtonu v krizi

WASHINGTON, D.C. — Morda je tudi to znamenje časa. V Washingtonu sta dve med glavnimi levičarskimi organizacijama, ki agitirata za mir v Indokитайski in napadata Nixonovo politiko, "Središče za mir" in "Moratorijski odbor" sklenili, da se združita v eno skupino, ki ji pa novega imena še nista izbrali.

Da bo do kaj takega prišlo, so opazovalci akcij naših levi-

čarjev pričakovali. Obe gornji organizaciji sta se zadnje tedne zelo slabo udeleževali, njihova udeležba pri javnih nastopih je bila malenkostna.

Ko se bosta združili, napovedujeta nov zagon v javnih nastopih. O programih teh načrtov nista še dali nobenih posebnih izjav. Morda je to začetek konca tega gibanja v Washingtonu.

Načrti za obrambo ZDA v prihodnjih 8 letih

WASHINGTON, D.C. — V soglasju z Nixonovo doktrino, objavljeno lani julija na otoku Guam na Tihem oceanu, so izdelali strokovnjaki skupnih glavnih stanov oboroženih sil ZDA nove obrambne načrte, ki naj bi služili deželi za prihodnjih 8 let.

V okviru teh načrtov bodo običajne vojaške sile močno zmanjšane. Razformiranih bo več armadnih divizij in več vojni ladij umaknjenih iz aktivne službe. Povečane in izpopolnjene bodo med tem jedrske oborožene sile. Pričakujejo, da bodo v bodočih letih porabili za narodno obrambo okoli 70 bili-

Pokažite

"AMERIŠKO DOMOVINO" prijateljem in znancem; povejte jim, da jo pošiljamo brezplačno na ogled.

V blag spomin

DESETE OBLETICE SMRTI
NAŠE DRAGE MAMICE,
LJUBLJENE HČERKE
IN SESTRE

Frances F. Hrvatin Webb

ki je mlada umrla 11. junija 1960

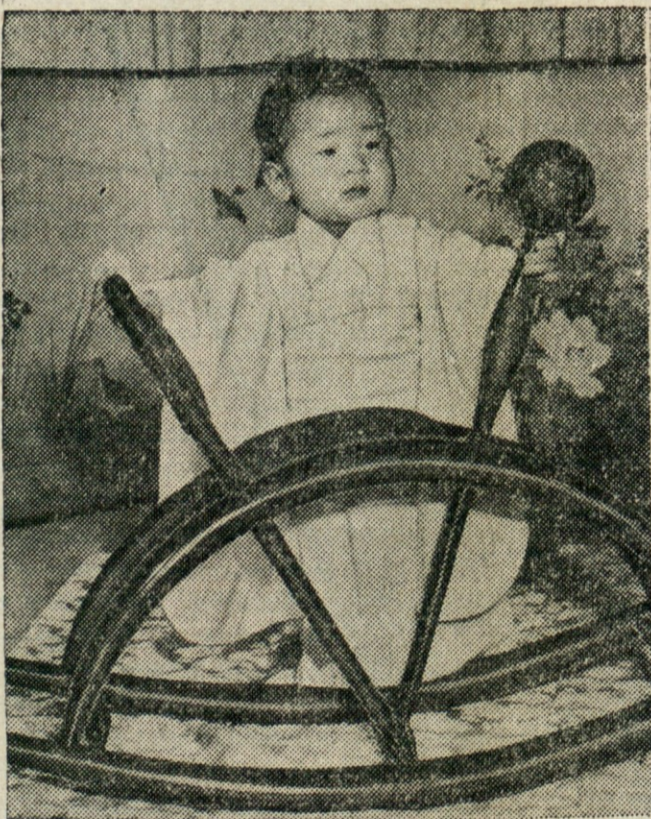
Deset let je že minilo, odkar Te več med nami ni. Zalostna so naša srca, solze zalivajo nam oči.

Hladna zemlja Tebe krije, srce ljubčice več ne bije. Spomin na tebe še živi in bo do konca naših dni.

Zalujoci:

otroci DEBRA, WAYNE in GARY
starši JOSEPH in FRANCES HRVATIN
brat JOSEPH HRVATIN
in ostalo sorodstvo.

Cleveland, Ohio, 11. junija 1970.

KRALJEVSKA DRŽA — Princes Nori, hčerka japonskega prestolonaslednika Akihito in princese Mičiko, je stara šele eno leto, pa se drži kot kraljičina, ko se igra s svojim esenim konjičem v palači Togu v Tokiu.

jonov, med tem ko so jih v času viška bojevanja v Vietnamu 80 milijonov.

Reorganizacija oboroženih sil bo v glavnem pomenila vrnitev k načelom v času predsednikovanja Eisenhowerja. Tedaj je obramba ZDA in vsega svobodnega sveta slonela v bistvu na ameriškem jedrskem orožju. Predsednik J. F. Kennedy se je odločil za "prožno obrambo" in izgradil običajne vojaške sile do večjega obsega, pa začel vezbati tudi posebne armadne oddelke

CLEVELAND, O.

Ženske dobijo delo

Iščemo pomočnico za splošna gospodinjstva dela, 5 dni na teden, za 3 mesece, dokler mati 6 otrok ne okreva od operacije. Kličite Mrs. Brown, 752-5053.

—(113)

Female help wanted

General Office Help
High school graduate, typing necessary. Knowledge of Slovenian. Vicinity of St. Vitus. Please call 431-0628

(118)

Pomožna kuharica

Iščemo pomožno kuharico za delni čas opoldne. Oglasite se pred 11. uro ali po 2. uri pop.

BRIDGE TAVERN

694 E. 152 St.

(116)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Dvodružinska hiša v okolici E. 185 St., in Lake Shore Blvd., blizu cerkve "Our Lady of Perpetual Help." Kličite 486-3169.

(116)

NAPRODAJ

posestvo in domačija z vsemi gospodarskimi poslopi, 5 hektarjev: Njive, travniki, gozd, vinogradi, sadni vrt, vse v najlepšem stanju. Pri Novem mestu na Dolenjskem, p. Skocijan, vas Osrečje. — Kdor bi se zanimal, naj se oglasi na naslov: Jože Jankovič, 4481 Asten, Fischening 60, O. Oestereich, AUSTRIA.

(116)

Euclid

Bungalow naprodaj na Newton Ave., blizu E. 185 St. in Lake Shore Blvd., pet sob in kopalnica spodaj, zgotovljeno na drugem; polna klet, 2 garaži, nizka cena. \$19,000.

GIBSON REALTY

731-1454 531-3530

(115)

PRODAM

Hollywood posteljo, omare za obleko in perilo, šivalni stroj, 3 delno kuhinjsko mizo s 4 stoli, peč, G. E. hladilnik, kuh. omare in še drugo. Vse v dobrem stanju in po zelo zmerni ceni.

Kličite 851-5798

—(116)

Hiša naprodaj

Lastnik prodaja dvodružinsko hišo 5-5, polna klet, podstrešje, v Collinwoodu. Kličite 531-3725.

—(9,11,12 jun)

Groewood okolica

Colonial naprodaj z dvema spalnicama, rekreacijska soba, velika sprejemna soba, novo karpeterana. samo \$15,900.

Imamo tudi dve zidani bungalows v Euclidu naprodaj. Za pojasnila kličite

LAURICH REALTY IV 1-1313

(116)

V najem

hiša za eno družino, dve spalnice, na E. 146 in Lake Shore Blvd. Nobile živali. \$95.00 na mesec. Kličite 729-1155.

(118)

Sobo oddam

Lepo, čisto, opremljeno sobo oddam zaposlenemu moškemu. Na 1189 E. 176 St. Oglasite se osebo na istem naslovu.

(116)

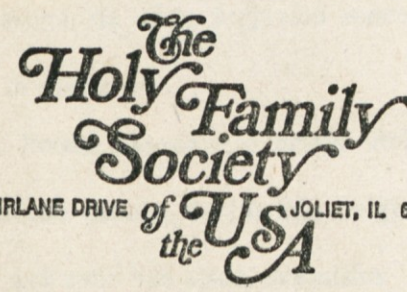
za boj proti gverili.

Predno bo novi načrt dobil teč Kongresa, ki po ustavi organizira armade in skrbi za njihovo vzdrževanje.

TONY KRISTAVNIK

PAINTING AND DECORATING

Telephone: 946-8436

ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL. 60434

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frances Yucevicius
Social Director	Nancy Owen
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

NAROCITE SVOJIM DOBRIM OCETOM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Očetovski dan

dne 21. junija 1970

Naročite telefonično: 431-9628

Naročite pismeno:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje darilo za Očetovski dan na sledeči naslov:

.....
.....
.....

Za to darilo pošiljam znesek \$

Moje ime in naslov:

.....

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

LIGHT MAINTENANCE
Elderly sober gentleman.
Good Salary and Board Avail.
Good oppty. for right man.
Call 253-7320 After 5 p.m.
Ask for Cliff.

(116)

HELP WANTED

JR. COLLEGE INSTRUCTOR

experienced for

Motor Truck

Mechanic Program

Degree preferred, but not necessary.
(Lovely Town - only 3 hours to Chicago).

\$9000 - flexible.

Call or write in confidence:

(309) 647-4645

Harold Huber

SPOON RIVER COLLEGE

Canton, Ill. 61520

(115)